Verworven lang QT-interval bij 80-plussers

Haio: GEERTS Sarah , KUL
Promotor: DEGRYSE Jean-Marie , KUL
Praktijkopleider: DELEU Marijke , GOVAERTS Karin , JACOBS Hans , MARTENS Frank

Context: In de huidige huisartensenpraktijk is er weinig aandacht voor de QT-tijd en medicatie die er een verlengende werking op heeft, bewijze het gebrek aan wetenschappelijke data omtrent dit onderwerp. Dit staat in schril contrast met de potentieel levensbedreigende aritmieën die een verlengde QT-tijd met zich meebrengt. Vooral ouderen lijken vatbaar te zijn voor een verworven lange QT-tijd aangezien de aanwezigheid van polypathologie en polyfarmacie in deze populatie niet ongewoon is. Daarenboven zijn er bijkomende risicofactoren waaraan ouderen onderhevig zijn die een faciliterende rol spelen in het ontstaan van medicatie-geïnduceerde Torsades de Pointes.

Onderzoeksvraag: In deze studie werd onderzocht wat de prevalentie van een verlengde QT-tijd bij een populatie van 80-plussers is, alsook welke risicofactoren er in verband kunnen gebracht worden met een toegenomen QT-interval. Er werd ook nagegaan of de aanwezigheid van een verlengde QT-tijd geassocieerd is met een grotere kans op ongeplande hospitalisatie en/of mortaliteit.

Methode: De data van een representatief staal van 455 studiepersonen uit de BELFRAIL-studie, een observationele prospectieve populatie-gebaseerde cohortstudie bij personen van 80 jaar of ouder, werden geanalyseerd. Aan de hand van de medische voorgeschiedenis, bloedwaarden, ECG, medicatielijst, gegevens over hospitalisatie en mortaliteit van deze studiepersonen werd een analyse opgezet die antwoorden zou geven op bovenstaande onderzoeksvragen. Verlengde QTc-tijd werd berekend met behulp van de Bazett-formule en werd bevestigd als de QTc-tijd >450ms bedroeg voor mannelijke studiepersonen en >470ms voor vrouwelijke studiepersonen. De data werden verzameld in Excel en nadien geanalyseerd door statistisch programma SPSS.

Resultaten: In een representatief cohort van Belgische studiepersonen met een leeftijd van 80 jaar of ouder werd een prevalentie van een verlengde QTc-tijd 21,80% gevonden. Er konden echter geen onafhankelijke risicofactoren voor verlengde QTc-tijd worden aangetoond. Daarnaast werden er geen significante verschillen gevonden in het tijdstip tot ongeplande hospitalisatie en overlijden tussen de beide groepen. Vermoedelijk kunnen deze resultaten verklaard worden door een overlevingseffect.

Conclusie: In dit cohort van oudste ouderen werd géén associatie gevonden tussen een verlengde QT-tijd en verhoogd risico op mortaliteit of ongeplande hospitalisatie. Verder onderzoek in grotere studies bij de alleroudsten is nodig om de klinische impact van een verlengd QT-interval te preciseren en om onze hypothese te bevestigen dat er sprake is van een survivaleffect.